R4783

I AM MY BELOVED’S AND MY BELOVED IS MINE

“நான் என் நேசருடையவள், என் நேசர் என்னுடையவர்”

உன்னதப்பாட்டு 6:3

சரியாக புரிந்துகொண்டால் வேதாகமத்தை ஒரு காதல் கதையாக நாம் ஆச்சரியத்துடன் காண்கிறோம். பூமிக்குரிய காதல் கதையுடன் இதை ஒப்பிட முடியாது. முதலாவதாக நமது இனத்திற்கான பிதாவானவரின் அன்பை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆரம்பத்தில் அவரது சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அது கீழ்ப்படியாமையினால் விழுந்து நீதியான தண்டைக்குள்ளானது. நாம் இன்னும் பாவிகளாயிருந்த போது தேவன் எப்படி எவ்வளவாய் உலகின் மீது அன்பு கூர்ந்தார் என்றும் அவர் தமது ஒரே பேறான குமாரனை மீட்பராக கொடுத்தார் என்றும் அவரது அன்பான ஏற்பாட்டை அறிந்தபிறகு அவரிடம் திரும்பிவர விரும்புகிறவர்களுக்கு தெய்வீக தயவையும் ஆசீர்வாதங்களையும் திரும்ப அளிப்பார் என்றும் நமக்கு அறிவிக்கப்பட்ட கதையில் என்ன ஒரு ஆச்சரியமான தெய்வீக நீதியுடன் கலந்த பெற்றோருக்கான அன்பின் கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் நம்மை பயமுறுத்திய கருத்துக்கு தெய்வீக குணலட்சணமும் திட்டமும் எவ்வளவு மாறுபட்டிருக்கிறது. வல்லமை மற்றும் அறிவில் சர்வ வல்லவராயிருக்கும் தேவன் அன்பிலும் தயவிலும் தரித்திரராக இருந்தார் என்று நினைத்திருந்தோம். அவரைப் பற்றி உலகளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தப்பறையான போதனைகளின்படி, நம்மையோ அல்லது பூமியையோ சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு நித்திய சபையில் அமர்ந்து, நமது சிருஷ்டிப்பைக் குறித்தும் நமது நித்தியமான விதியைக் குறித்தும் திட்டமிட்டார் என்றும் நினைத்தோம். (கேட்டிசம் .. வகுப்பில் போதிக்கப்படுவது போல) அவர் வேண்டுமென்றே தமது சுயசித்தத்தின்படி நமது இனத்தில் மிகவும் சொற்பமானவர்கள் மட்டுமே தற்கால உலகிலோ அல்லது வரக்கூடிய உலகிலோ பேரின்ப நிலைமை அடையும்படி சாதகமற்ற சூழ்நிலையில் நம்மை வைத்திருக்கிறார்; பெரும்பாலான அறியாமையுள்ள ஜனங்களை (இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனால் குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள்) பாவத்திலும் சீரழிவிலும் அழிந்திருக்கிற, பாவத்திலும் துர்குணத்திலும் உருவான ஜனங்களை அவர்களது பரிதாபகரமான நிலைமையிலிருந்து வரமுடியாமல் நித்திய ஆக்கினையுள்ள ஒரு பெரிய இடத்தில் போடப்படுவார்கள் என்று நமக்கு சொல்லப்பட்டது. அவர்களது பயனற்ற, கவனிக்கப்படாத ஜெபத்தைப்போல அவர்களது சாபத்திலிருந்தும், வேதனைக் குரல்களிலிருந்தும் வெளியே வரவே முடியாது.

உண்மையிலேயே தேவன் அன்பாக இருக்கிறார் என்று அறிவது மன சமாதானம்

நாம் முடிவாக தேவனைப் பற்றியும் அவரது விலையேறப் பெற்ற வார்த்தையைப் பற்றியும் நல்ல ஒரு புரிந்து கொள்ளுதலுக்கும் நாம் வந்திருப்பதால் எப்படிப்பட்ட ஒரு மன அமைதியை நாம் அனுபவிக்கிறோம்! இருண்ட யுகங்களில் போதிக்கப்பட்ட இந்த போதனைகள் எல்லாம் உண்மையில்லாதது, கொடுமையானது, அநீதியானது, வேதவாக்கியங்களுக்கு மாறானது; தெய்வீக குணலட்சணங்களாகிய நீதி, ஞானம், அன்பு மற்றும் வல்லமை போன்றவவைகளை சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்துகிற ஒவ்வொருவருக்கும் இது தவறானதாக இருக்கிறது. குழந்தைகளாக இருந்தபோது பெற்றோர்களும் தாதிமார்களும் பயமுறுத்தி கீழ்ப்படியப் பண்ணுகிறதற்காக சொல்லப்பட்ட ஞானத்திற்கும் ஒழுங்குமுறைக்கும் மாறுபாடானவைகளை நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறது. குழந்தையாக இருந்த போது பூச்சாண்டி காண்பித்து பயமுறுத்தியது எல்லாம் மறந்து போயின. நாம் வளர வளர அவைகளெல்லாம் நாம் தவறு செய்யாமலிருக்க பயன்படுத்தப்பட்டவைகள் என்று உணர்ந்து கொண்டோம். அதே போல “தேவனைப்பற்றிய பயம்,” அவைகள் தீவிரமாக இருந்தாலும் அவைகள் நீதியானதாகவும் நியாயமானதாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளெல்லாம் இறையிலாளர்களால் திரிக்கப்பட்டு தீமை செய்யாதிருக்க உலகத்தின் மீது அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டன. நாம் வேதவாக்கியங்களில் கற்றுக்கொண்டிருப்பதாவது: “அவர்கள் பயப்படுகிற பயம் மனுஷராலே போதிக்கப்பட்ட கற்பனையாயிருக்கிறது.” (ஏசாயா 29:13)

தேவன் உண்மையிலேயே அன்பான தேவன் என்று அறியும் போது நமது உள்ளம் எவ்வளவு இலகுவாகிறது! அவர் நம்மை முற்றிலும் இரட்சிக்க விருப்பம் உள்ளவராக மாத்திரமல்ல, அவர் மேல் நம்பிக்கையுள்ளவர்களை, இரட்சிக்க வல்லவராகவும் இருக்கிறார். ஆதாமின் சந்ததியில் வந்த ஒவ்வொருவரும் அவருடைய கிருபையை பற்றிய தெளிவான அறிவுக்கும் முழு சந்தர்ப்பத்திற்கும் வந்து, அதனால் முடிந்த அளவுக்கு கீழ்ப்படிதலுக்கு வந்து கிறிஸ்து இயேசு மூலம் நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள ஏராளமான ஏற்பாடுகளை செய்து இரட்சிக்க விருப்பம் உள்ளவராக இருக்கிறார்.

சில சமயங்களில் நாம் பின்னோக்கி பார்த்து பயங்கரமான குழியிலிருந்தும், பாவச்சேற்றிலிருந்தும் நம்மை யேகோவா தேவன் தூக்கி எடுத்து, கிறிஸ்து இயேசு என்றும் கற்பாறையின் மேல் வைத்ததை காண்கிறோம். மேலும் நம் கண்களை அவர் அபிஷேகம் செய்து இப்பொது இந்த யுகத்தின் கடைசியில் அவரது வார்த்தையில் அதிசயமானவைகளை காணும்படி செய்ததையும் நினைவுகூருகிறோம். மேலும் அவர் எப்படி நம்மை “அந்தகாரத்தினின்று ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தார்” என்பதையும் நாம் உணருகிறோம். நமது மூட நம்பிக்கை என்கிற முகத்திரையையும், தவறான புரிந்து கொள்ளுதலையும், அவரது வார்த்தையை மூடியிருந்த தவறான மொழி பெயர்ப்புகளையும் நமது புரிந்து கொள்ளுதலை மறைத்திருந்ததையும் ஜோதிகளின் பிதாவைப் பற்றிய நம்முடைய பாராட்டுதலையும் கருத்தையும் மங்கச் செய்திருந்ததையும் நீக்கும்படி செய்ததையும் நாம் காண்கிறோம். இவரிடமிருந்தே சகல நன்மைகளும் ஈவுகளும் வருகின்றன. (யாக்கோபு 1:17)

ஒருவர் அல்ல, அநேகர் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகும்படி தெரிந்து கொள்ளப்படுகின்றனர்

ஆனால் நமது வசனம், வேத வாக்கியங்கள் மகா காதல் கதையின் இன்னொரு பகுதியைப் பற்றி விசேஷமாக கூறுகிறது. நமது அன்பான பிதா, நமது இனத்தார் அனைவருக்கும் கிறிஸ்து இயேசு மூலமாக இரட்சிப்பை கொடுத்ததோடு கூட இன்னும் மேலாக செய்தார். பிதாவானவரிடம் கீழ்ப்படிதலின் மூலம் இவைகளை பொறுமையுடன் சகித்ததற்காக (பிலிப்பியர் 2:8-11) அவர் நமது இரட்சகரை கனப்படுத்தி மகிமைப்படுத்தினார். அதோடு கூட அவரது குமாரனும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மணவாட்டியையும் உடன்சுதந்தரரையும் தெரிந்தெடுத்தார். மணவாட்டியாக இருக்கும்படி அவர் ஒருவரை தேர்ந்தெடுக்காமல் அநேகரை தேர்ந்தெடுத்தார். எனினும் அவர்கள் உலகத்தை ஒப்பிடும் போது “சிறுமந்தையாக” “தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்ட சபையாக,” “மணவாட்டியாக” ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாக அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டு பூரணப்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மனித மூளைகளால் கற்பனை செய்து உருவேற்படுத்திய காதல் கதைகள் எதுவும் நமது சொந்த ஜீவனைக் கொடுத்து மீட்டுக்கொண்ட சபையை அவர் நேசித்த கதையுடன் ஒப்பிடவே முடியாது. பிதாவினால் மகிமையினால் பரிசளிக்கப்பட்டார். அவரோடு இணைகிற அனைவரும் அவரது சிலுவையிலும், அவரது பாடுகளிலும், அவரது மரணத்திலும் பங்கு பெறவும்

அதன்மூலம் அவரது மகிமையிலும், அவரது அன்பிலும், அவரது சிங்காசனத்திலும் பிதாவானவரின் சலுகையிலும் பங்கு பெறவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். இங்கே நாம் அதிக விரிவாக சொல்ல போவதில்லை. இதை முன்னரே பார்த்திருக்கிறோம். நமது வாசகர்களும் அதன் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் மணவாட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான சில நிபந்தனைகளை கவனிக்க நாம் கடந்து போவோமாக. எப்படி நாம் அழைக்கப்பட்ட நமது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துவோம் என்பதை கவனிப்போம்.

"நான் என் நேசருடையவள்" என்று சிலர் மட்டுமே உள்ளத்திலிருந்து கூற முடியும்

நமது வசனம் அனைத்து காரியத்தையும் சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறது. (1) "நான் என் நேசருடையவள்." இதை அறியாமல், யாரும் "மணவாட்டியாகவும், ஆட்டுக் குட்டியானவரின் மனைவியுமாகிய" இந்த விசேஷித்த தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வகுப்பிற்குள் செல்ல முடியாது. புறஜாதி தத்துவ சாஸ்திரிகள் அல்லது மற்றவர்கள், கிறிஸ்துவைப் பற்றி அறியாமலும் அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் வாழ்ந்து மரித்து போனதால் இந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையில் அங்கமாகவோ, மணவாட்டியாகவோ ஆகமுடியாது. அதில் அங்கமாக இருக்கிறவர்கள் மட்டுமே "நான் என் நேசருடையவள்" என்று கூற முடியும். இதே காரணத்ததால் நல்ல நிலைமையில் நிற்கக்கூடிய அநேக சபை அங்கங்கள் இந்த காரியத்தில் பங்கு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் சிலர் மட்டுமே இருதயத்திலிருந்து, "நான் என் நேசருடையவர்கள்" என்று கூற முடியும். இந்த இணைப்பு விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தில் விசுவாசம் மற்றும் மனந்திரும்புதல் மூலம் நீதிமானாக்கப்பட்டதை உணர்த்துகிறது. ஏனெனில் நீதிமானாக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே "அழைக்கப்படுகிறார்கள்." (2) "நான் என் நேசருடையவள் என்று கூறக்கூடியவர்கள், இயேசுவை அறிந்தவர்கள் மாத்திரமல்ல, அவரோடு உறுதியான உடன்படிக்கை பண்ணினவர்கள். மேலும் இந்த உடன்படிக்கையானது நம்மால் முடிந்தவரை நமது சிந்தனை, செயல், வார்த்தை அனைத்திலும் அவரைப்பற்றியே இருக்கும். அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய மணவாட்டியாக இருப்போமானால் அதுவே நமது திருமண உறுதிமொழி அல்லது உடன்படிக்கை.

தீமை பரவியிருந்து, இந்த உலகத்தின் அதிபதி அநேகருடைய கண்களை குருடாக்கி வைத்திருக்கும் இந்த காலத்தில் தேவன் ஒருவனை இழுத்துக்கொள்ளாவிட்டால், ஒருவனும் கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் வரமாட்டான் என்ற வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு உறுதியாக கூறுகின்றன. (யோவான் 6:44) பிதாவனாவர் இப்போது அனைத்து மனுக்குலத்தையும் இழுத்துக்கொள்ளவில்லை. விசுவாசிகளை மட்டுமே இழுத்துக்கொள்ளுகிறார். உலக ஜனங்களை இழுக்கும் வேலையை மேசியாவின் யுகமாகிய அடுத்த யுகத்திற்கு விட்டு விடுகிறார். அப்பொழுது கிறிஸ்துவும் அவரது மகிமையடைந்த சபையும் தேவனுடைய ஏஜெண்டுகளாக இருந்து உலக முழுவதும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவிலே நிறைந்திருக்கும்படி செய்வார்கள். சத்தியமும் அதன் புரிந்து கொள்ளுதலும் இருதயத்தை அடையும் போது தற்காலத்தில் மாத்திரமல்ல, வரப்போகிற யுகத்திலும் எதிர்ப்பு இருக்கவே செய்யும். (அப்போஸ்தலர் 3:23) கொஞ்சம் பேர் மட்டுமே சத்தியத்தை அறிந்திருக்கிறபடியால் கொஞ்சம் பேர் மட்டுமே சத்திய அறிவினால் இப்போது இழுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அநேகர் சத்தியத்தை மறுத்து பெரிய மணவாளனுடன் இணையும் சந்தர்ப்பத்தை மறுக்கும் போது, சிலர் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு கர்த்தரிடம் தங்களை முற்றிலுமாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். இப்படியாக தங்களை உடன்படிக்கையின் மூலம் அவரிடம் இணைத்துக்கொண்டு, அவரையும் தங்களுடன் இணைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

ஊண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், "என் நேசர் என்னுடையவர்" என்று ஒவ்வொவரும் கூற சலுகையாக இருக்கிறது

தெய்வீக அழைப்பை எப்போதாவது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமா என்று ஒவ்வொருவரும் நிச்சயமாக தீர்மானிக்க வேண்டும். (நீதிமொழிகள் 23:26; ரோமர் 12:1) அவருடைய மணவாட்டியின் அங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து இறுதிவரை இருக்க வேண்டும், நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்து, இதுவரை விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து இருந்தால், நாம் உறுதியுடன் பார்க்கக்கூடியவர்களாகவும் "நேசர் என்னுடையவர்" என்கிற இரண்டாம் பகுதிக்கு நிச்சயம் உள்ளவர்களாகவும் இருப்போம். இதே மனோபாவத்தில் இருப்போமானால், இதில் நிலைத்திருக்கக் கூடுமானால், "மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால்," இப்படி செய்வதால், நாம் உயிர்த்தெழுதலில் கர்த்தருடன் இருப்போம் என்பதையும், அவரைப் போல இருந்து, அவருடைய மகிமையிலும், அவரது சிங்காசனத்திலும் பங்குபெறுவோம் என்பதையும் அறிவோம். (வெளிப்படுத்துதல் 3:21)

"என் நேசர் என்னுடையவர்" என்ற இந்த கூற்றில் எவ்வளவு அர்த்தம் உள்ளது! "குமாரனை உடையவன் நித்திய ஜீவனை (நித்திய ஜீவனை) உடையவன்" என்று அறிவிக்கிற வேத வாக்கியத்தை நாம் ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறோம். இதை விட இன்னும் அப்போஸ்தலர் உறுதியுடன் கூறுவதாவது: கிறிஸ்துவை உடையவர்கள், உண்மையாக, வேதவாக்கியத்தின்படி "என் நேசர் என்னுடைய" என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் "சகலத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்." ஏனெனில் சகலத்துக்கும் கிறிஸ்துவே உரிமையானவர். நாம் அவரோடு இணைந்தோமானால், உண்மையிலேயே, "எல்லாம் உங்களுடையது; நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள்; கிறிஸ்து தேவனுடையவர்." (1 கொரிந்தியர் 3:22,23) விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் புண்ணியத்தினால் நமது பாவங்கள் கருணையுடன் மன்னிக்கப்பட்டதை அறியும் நம்மிடமிருந்து பெரிய சுமை நீக்கப்படுகிறது. பிரபஞ்சத்தின் மகா ராஜாவின் குமாரனுடன் இணைந்திருக்கிறோம் என்பதை அறிகிறோம். இந்த குமாரனுடன் பிதாவானவர் மிகவும் பிரியமுள்ளவராக இருக்கிறார். அவரிடம் மட்டுமே மகிமையிலும் பிரபஞ்சத்தின் அரசாட்சியிலும் இணைந்திருக்கிறார்.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான ஆசீர்வாதத்துக்கான இந்த வாக்குத்தத்தம் எதிர்காலத்திற்கே பொருந்தும். கனமும் மகிமையும் தற்காலத்துக்குரியதல்ல. ஆனால் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும். ஆனால் மணவாளனின் கவனிப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் ஆறுதலும் அவருடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு இப்பொழுதே இந்த கூடாரத்தில் இருக்கும் போது கிடைக்கிறது. "நாம் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கில்" நடந்தாலும் நாம் பயப்படமாட்டோம். ஏனெனில் அவர் நம்முடன் இருக்கிறார். அவரது தடியும் கோலும் நம்மைத் தேற்றும்.

அவருடைய விசுவாசத்துடன் தரித்திருக்கிற அனைவரும் "நான் என் நேசருடையவள், என் நேசர் என்னுடையவர்" என்று சொல்லக்கூடிய அனைவரும் வருங்கால ஜீவனுக்கான வாக்குத்தத்தைத்தை மட்டும் பெறாமல், தற்கால ஜீவியத்திற்கான வாக்குத்தத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். "இதோ உலகத்தின் முடிவு பரியந்தமும் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே இருக்கிறேன்" என்கிற ஆண்டவருடைய குரலை அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இந்த யுகத்தின் முடிவில் விசேஷமாக அருகாமையிலும், விசேஷமாக விலையேறப் பெற்றவராகவும் இருந்து தம்முடைய விசுவாசிகளுக்கு, அவர்கள் அவரது மகிமையில் மறுரூபமடைவதற்கு முன்னரே விசேஷித்த விதமாக வெளிப்படுத்துவார்.

“மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்” அனைத்தும் இந்த வகுப்பாருக்குரியது

தெய்வீக வார்த்தையாகிய “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்” அனைத்தையும் தங்களுக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுவதும் தங்களுக்குரியது என்று உணருவதும் அவர்களுக்கான சலுகை. ஆறு துன்பங்களிலும் உன்னுடனே இருப்பேன், ஏழாவதிலும் உன்னை கைவிடுதில்லை என்கிற கர்த்தரின் குரலை இவர்கள் கேட்பார்கள். “என்னுடைய கிருபை உனக்கு போதும்.” “ஆபத்து காலத்தில் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு, நான் உன்னை விடுவிப்பேன்.” அன்றியும், “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாக தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு (மணவாட்டிக்கு, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவிக்கு) சகலமும், நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது) என்று உறுதிக் கூறப்படுகிறோம்.” (யோபு 5:19; 2 கொரி.12:9; சங்கீதம் 50:15; ரோமர் 8:28)

கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கவிஞரின் வார்த்தைகளில் நன்றாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:–

“ஒவ்வொரு நிலைமையிலும், வியாதியிலும், ஆரோக்கியத்திலும்,
வறுமையின் பாதாளத்திலும், செல்வ செழிப்பிலும்
வீட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் நிலத்திலும் கடலிலும்
தேவைப்படும் போது, உமது வலிமை எப்பொழுதும் இருக்கும்.

“நீரின் ஆழங்களிலிருந்து உம்மைக் கூப்பிட்டாலும்,
ஆறுகளின் நிழல்கள் உன்மேல் புரண்டு வராது;”
நான் உன்னோடு கூட இருந்து உன் துன்பங்களில் ஆசீர்வதிப்பேன்.
உன் ஆழ்ந்த துன்பங்களில் உன்னை பரிசுத்தப்படுத்துவேன்.

“கொடிய சோதனைகள் உன் வழியிலே வரும் போது
என்னுடைய கிருபை உனக்கு போதுமானதாக இருக்கும்.
அக்கினி உன்னை சேதப்படுத்ததாது, நானே வடிவமைத்தேன்,
உன் அழுக்கை நீக்க, உன் பொன் உன்னை புடமிடும்.”

எந்த நாவும் கூறமுடியாத “நான் என் நேசருடையவள், என் நேசர் என்னுடையவர்” என்பதை பார்த்து உணரக்கூடியவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு சமாதானத்தின ஆசீர்வாதம், ஆவியின் அமைதி, நல்ல ஒரு கிறிஸ்துவின் வீரனாக கஷ்டத்தை சகிக்கிற திறமை, சோதனை சமயத்தில் பலமும் நிலைத்திருத்தலும் மணவாளனின் அருமையான உறுதிக்குப்பின் இருக்கிறது! உலகத்தை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கச செய்த அநேக இருளான மற்றும் சோதனையான அனுபவங்களை கடந்து செல்லும்படி கடந்த காலத்தில் விசுவாசிகளை தேவன் அனுமதிக்கிறார். அந்த சோதனையின் சூளையில் அக்கினியைக் கண்டார்கள். ஆனால் அங்கே அவர்களுடன் தேவ புத்திரரைக் காணவில்லை. (தானியேல் 3:25) காணக்கூடாதிருந்த அவரைக் கண்டு சகித்தார்கள். (எபிரேயர் 11:27) இந்த அதரிசனமான நண்பரை அறியாத பரிதாபமான உலகமானது, மற்ற எல்லாரைக் காட்டிலும், இந்த பரலோக மணவாளனை அறிந்தவர்களுக்கு ஒவ்வொரு சோதனை நேரத்திலும் அவரது கிருபையை தொடர்ந்த இருக்கச் செய்வதை அறியாதிருப்பது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியது. உலகமானது அதன் சுமைகளை அதுவே சுமக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அந்த சுமைகளை, பெரிய சுமைகளை தாங்குகிறவரின் பாதத்தில் வைக்கக்கூடிய சலுகையை பெற்றிருக்கிறார்கள். “வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே, என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்” என்பதே அவரது அழைப்பாக இருக்கிறது.

ஆனால் உலகத்தின் நிலைமை வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நமது மணவாளனை அது அறியவில்லை. ஒரு காலத்தில் அவரை அறிந்திருந்து அவரை ஒரு ஆலோசகராகவும், வழிகாட்டியாகவும் பெற்றிருந்து, வாழ்க்கையின் அனைத்து காரியங்களிலும் அவரது உதவியையும் அவரது அன்பான கவனிப்பையும் ஒரு காலத்தில் அனுபவித்தவர்கள் அவரை விட்டு விலகி அவர்களது ஆதிகால அன்பை இழந்தவர்களின் நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களது பழைய பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்திருக்கிறார்கள். தற்காலத்தைக் குறித்தும் வருங்காலத்தைக் குறித்தும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களுக்கு” செவிடராயிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தற்போது அழிந்து போகிற காரியங்களுக்காக கஷ்டத்துடன் முயற்சிக்கிறார்கள். அவைகள் பெரும்பாலும் கொஞ்ச காலத்துக்குமட்டுமே. (2 கொரிந்தியர் 4:17,18) இவர்கள் உலகத்தைக் காட்டிலும் மிக மோசமான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்.

அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறதாவது: “அவர்கள் நீதியின் மார்க்கத்தை அறிந்த பின்பு தங்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட பரிசுத்த கற்பனையை விட்டு விலகுவதைப் பார்க்கிலும் அதை அறியாதிருந்தார்களானால் அவர்களுக்கு நலமாயிருக்கும்.” (2 பேதுரு 2:21)

கிறிஸ்துவின் நாமத்தை பெற்றிருக்கிற நாம், அவரது நாமத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகிய நாம் அவரில் நிலைத்திருந்து, விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் வைராக்கியத்திலும் தொடர்ந்து அவரது அடிச்சுவட்டில் நடந்து இப்படியாக நமது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துவோமாக.